

Referat despre Liviu Rebreanu

in cadrul evolutiei romanului romanesc, se poate vorbi de "momentul Rebreanu". Prozatorul continua si adanceste cercetarea societatii romanesti, in traditia lui N. Filimon, D. Zamfirescu, I. Slavici si M. Sadoveanu, printr-o vasta documentare si compozitie, printr-un studiu atent de analiza psihologica. El are contingenta in fiecare, dar se diferentiaza de ei in chip radical. De Slavici si de Sadoveanu il apropie orientarea predilecta catre lumea satului, de Duiliu Zamfirescu surprinderea scenelor de masa.

Ne aflam in fata unui scriitor obiectiv, care uimeste prin puterea de a prezenta viata in complexitatea ei sociala si psihologica. Rebreanu constiinta mai framantata, ramane la romanul fresca sociala, palpitanad de dramatism. in aceasta directie a vastelor constructii epice, cu caracter obiectiv, si in orientarea romanului psihologic pe fagas realist sta principala contributie a lui Rebreanu, care face din el creatorul romanului modern in literatura romana. Pe aceasta baza se situeaza si locul lui eminent intre romancierii europeni ai problematicii taranesti si ai cazurilor de constiinta.

Formula de roman pe care o adopta Liviu Rebreanu este moderna: ea rezulta in primul rand, din schimbarea perspectivei de investigatie romaneasca. Diferita e doar metoda, caci romanul, si in cazul lui Rebreanu, ramane in actualitatea vietii. Rebreanu inasa o interpreteaza obiectiv, ca problema, fara intentii moralizatoare sau sentimentalism. in aceasta perspectiva larga capata motivatie drama casniciei din romanul Ion, rascoala din romanul cu acelasi nume, incercarea de evadare din romanul Padurea spanzuratilor, ori crima din romanul Ciuleandra.

Primul in ordine cronologica este romanul Ion, aparut in 1920, care schimba cursul istoriei romanului romanesc, scotandu-l din criza indelungii sale asezari.

Ion este un roman al structurilor sociale taranesti: intelectualitatea satului, in disputa pentru autoritate, este reprezentata de preotul Belciug, si impovarata familie a invatatorului Herdelea; taranimea instarita, prin Vasile Baci si George, cea saraca, prin familia Glanetasului. Romanul, conceput astfel, extinde viziunea epica in toate straturile societatii romanesti, prin diversitatea cotidianului, prin acumulare de intamplari indreptate spre firescul vietii. in acest firesc, al vietii, se constituie o intreaga lume, o multitudine de personaje, puternic individualizate. Determinarea lor este sociala; conduita inasa, particulara, diferentiaza structuri social-umane, potrivit cu rosturile intime ale fiecarui personaj. Procesul creator al romanului a fost indelung si consta in sudarea intr-o viziune unitara a trei experiente de viata traita (sarutatul pamantului intalnita si la eroul Buteau din romanul La terre al lui E. Zola; patania fetei bogate de la tara Rodovica - Rusinea; convorbirea cu un fecior de la tara deznadajduit ca n-are pamant). Eroul principal este Ion care-si sacrifica iubirea pentru a intra prin casatorie in posesia pamantului dar acesta nu-i aduce fericire. Cele doua volume Glasul pamantului si Glasul iubirii reunesc intr-o structura arhitectonica specifica lui L. Rebreanu vasta fresca a societatii romanesti de la inceputul secolului al XX-lea.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Romanul lui Liviu Rebreanu este modern si sub aspectul sondajului psihologic.

Destinul fiecarui personaj devine astfel o problema de psihologie umana, determinata nu numai de factori sociali, ci si de impulsuri ale fiintei ce rabufnesc in imprejurari, uneori patimase fie in romanul Ion, fie in romanul Rascoala (Melinte Heruvim, Leonte Orbisor, Serafim Mogos, baba Ioana, Trifon Guju, Marin Stan) alteori, rascolind constiinte, in deruta ca in romanul Padurea spanzuratilor (Svoboda, Apostol Bologa).

Obiectiv, in desfasurarea lui epica, de fresca sociala, romanul lui Rebreanu este si analitic prin motivarea psihologica a faptului uman. Prin Rebreanu romanul romanesc se indreapta astfel catre proza de analiza psihologica remarcabila in romanele ulterioare ale lui Camil Petrescu, Cezar Petrescu, H. Papadat Bengescu.

Primul roman constituit in acest sens este Padurea spanzuratilor publicat in 1922. Ideea fundamentala a romanului, ilustrata prin destinul tragic al lui Apostol Bologa, sustinut artistic de destinul asemanator al lui Svoboda si al celorlalti spanzurati, este condamnarea razboiului imperialist. Rebreanu vede limpede caracterul lui odios si-l realizeaza artistic fara emfaza, lasandu-l sa se desprinda cu forta elementara din realitatile zugravite.

Prin modalitatile de analiza psihologica si urmarirea pasionata a felului cum, o constructie abstracta, rationalista, de tipul ideii datoriei fata de statul habsburgic, se destrama in ciocnirea cu sentimentul moral crescut din temeiurile cele mai adanci ale fiintei omenesti, din raporturile ei efective, romanul apropie pe Rebreanu de Dostoevski.

Romanul lui Rebreanu se distinge si prin arhitectura lui complexa, nu mai putin moderna (doua parti, cate 6 capitole in fiecare parte, titluri antonime, acelasi aspect la inceput si sfarsit). Eroii lui Rebreanu se integreaza, cu antecedentele lor biografice in conjunctura evenimentelor, cu configuratia lor psihica. Istoria lor se desfasoara treptat, se descopera progresiv in angrenajul social complex in care sunt surprinsi, in dialectica relatiilor sociale, desfasurate episodice, in planuri narrative, ce strabat diferite medii de viata si se interfereaza.

Epicul, sintetic in inlantuirea episoadelor si simetric in constructia intregului, capata relief prin situatii si caractere opuse, imaginea de ansamblu se intregeste monografic prin diversificarea detaliilor, mereu insa in aceeaasi problema, cadru de dezbatere si document de epoca.

tinuta sobra a naratorului, conciziunea stilului, claritatea si precizia notatiei sunt atribute care se integreaza organic in viziunea realista a scriitorului.